

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

אויסגיסן דאס הארץ פאר'ן באשעפער

זיי אזוי לאנגזאם? וואס האבן זיי איבערצוקייען יעדע איינציגע בקשה נאכאמאל און נאכאמאל? וואלט נישט בעסער געווען צו מאכן שנעל? אפטער גיין ליינען עפעס, אדער קויפן א זאך ביים טישל אינדרויסן? אדער גאר לערנען עפעס וואס האט א טעם און א פֿשט? סתם אזוי מאַריר זיין דאס דאווענען? פֿשוט אזוי! וואס האבן זיי דערפון?...

שלומי איז געווען אינגאנצן אפגעריסן פונעם חן און דעם שיינקייט פון דאווענען.

איין נאכט אינמיטן דאווענען, האט זיך א יונגער בחור געשטעלט נעבן אים און געדאוונט מיט אן אמת'ע התלהבות. יעדע ווארט וואס ער האט ארויסגעברענגט איז געווען ווי מען ציילט גאלדענע מטבעות; זיינע אויגן זענען געווען פארמאכט, און מען האט געקענט צווישן זיי זען די טיפע הארציגע תחנונים. שלומי האט אים באטראכט מיט גרויס אינטערעסע, און פלוצלינג האט ער אויך אנגעהויבן שפירן א בענקשאפט נאך א ריכטיגן טעם אין דאווענען. ער האט אויך געוואלט געניסן פון א געשמאקן דאווענען, אן יאגן די ווערטער. שלומי האט זיך שטייטלעך געגעבן א רוק פאראויס און אויך זוכה געווען אנצוהייבן צו דאווענען שמונה עשרה מיט א פאסיגע פֿונגה פון די טיפענישן פון הארץ. א ווארימע געפיל צום דאווענען האט זיך פלוצלינג ערוועקט אין אים. ער האט איינגעזען אז ער קען אויך רעדן צום באשעפער און זיך טרעפן די געשמאק פון די תפילות און בקשות.

די דאזיגע התעוררות איז אים געקומען דורך דעם צדיק דער בעל תפילה, וואס זיין גאנצע עבודה איז מעורר צו זיין אן אמת'ן געפיל צו תורה און תפילה. ער שיקט אריין הרהורי תשובה און מחשבות פון התבוננות צו יעדן איד, ביז מ'איז זוכה צו האבן אמת'ע תענוג און זיך מחיה זיין מיט דביקות אינעם דאווענען. פיל מער ווי אלע גשמיות'דיגע תענוגים פונעם עולם הזה וואס גייען שנעל פארביי און זענען בלויז צייטווייליג.

א גרויסע שמחה און התרגשות הערשט, אנהייבנדיג די וואונדערליכע מעשה, "מעשה י"ב" - פונעם "בעל תפילה".

דער רבי דערציילט אונז וועגן א בעל תפילה וואס איז ארומגעפארן איבער די גאנצע וועלט און אויסגעשריגן א קלארע זאך: מיר האבן גארנישט וואס צו טון אויף דער וועלט, נאר צו פארברענגען אונזערע טעג מיט תורה און תפילה. ארויסצוגיין אין וואלד און מתפלל זיין פאר'ן רבונו של עולם, אויסצוגיסן דאס הארץ מיט טייכן טרען, זיך פאסמאקעווען מיט זיין ליבשאפט, און רעדן צו אים ווי צו א געטרייען פריינט. אים איבערגעבן אלעס וואס גייט אדורך אויף אונז, און זיך בעטן ביי אים ברחמים ובתחנונים פונקט ווי א קינד פאר זיין טאטן.

דער בעל תפילה פלעגט ארויספירן די מענטשן פון שטאט אריין אין וואלד, וואו ער האט זיי געגעבן צו פארזוכן דעם זיסן טעם פון תפילה און תשובה.

יעדן אונט פלעגט שלומי שפאצירן צום צענטראלן בית המדרש אויף תפילות מעריב. נאך אינדרויסן פלעגט ער אפליינען אלע נייע מודעות און רעקלאמעס, צוזאמען מיט די ביליגע אויספארקויפן און אינטערעסאנטע בילדער פון פראדוקטן. נאכדעם פלעגט ער אריינגיין דאווענען אזוי אן קיין שום חיות. ער האט קוים געעפנט דעם סידור, זיך מיטגעכאפט מיט א מנין, און שנעל ארויסגעמוקלט די ווערטער. נאך פאר מ'האט געהאלטן ביי קריאת שמע איז שלומי שוין געווען פערטיג. גלייך דערנאך האט ער געכאפט א צדקה-פראספעקט און דורכגעלייענט יעדע ווארט מיט א געוואלדיגע ערנסטקייט.

נאכן ענדיגן שמונה עשרה, נאך אפאר קורצע מינוטן פון דאווענען, האט ער מיט אומגעדולד אנגעהויבן ציילן צי דער בעל תפילה מעג שוין אנהייבן דעם קדיש. קוקנדיג אויף די אנדערע אידן אין בית המדרש, וואס זענען געווען פארטיפט אינעם דאווענען און האבן זיך באלעקט מיט יעדע ברכה און לויב, האט ער זיך זייער געוואונדערט: פארוואס דאווענען

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תּוֹת מִשְׁנֵי קְדֻמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דְּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (1)

מְעַן. און אזוי פֿלעגט זיין סדר צו זיין פון דעם בעל תפלה תמיד. וואס ער פלעגט אלץ אריין צו גיין אין יישוב אריין. און פלעגט איבער רידן מענטשן אז זיי זאלן גיין מיט זיין וועג אז זיי זאלן נאר גאט ב"ה דינען זיי זאלן נאר עוסק זיין אין תפילות וכו' און ווער סע האט אים צו גיהערט פלעגט ער אים צו נעמען און פלעגט אים פירן אויף זיין ארט חוץ ליישוב פנ"ל.

און זיי פלעגן דארט עוסק זיין נאר אין תפילות און שירות ותושבחות צו השם יתברך און ווידויים און תעניתים און סיגופים (דהיינו פייניקין זיך דעם גוף) און תשובה און דעסט גלייכין און דער בעל תפלה פלעגט זיי גיבן זיינע חיבורים (דהיינו ספרים) וואס ער האט גיהאט פון תפילות און שירות ותושבחות און ווידויים.

און זיי פלעגן עוסק זיין דרינען תמיד. ביז סע פלעגט זיך שוין צו גיפנען צווישן זיינע מענטשן. וואס ער האט אהין גיבראכט אזוינע וואס זיי האבן שוין אויף גיקאנט ברענגען מענטשן צו השם יתברך. פלעגט ער אמאל גיבן רשות צו איינעם פון זיינע מענטשן. אז ער זאל שוין אויף גיין אין יישוב אריין און זאל דערועקן מענטשן צום אייפירשטן. אז זיי זאלן נאר גאט דינען. אזוי האט דער בעל תפלה זיך אלץ גיפירט. און פלעגט אלע מאל מקרב זיין מענטשן. און פלעגט זיי ארויס נעמען פון דעם יישוב פנ"ל. ביז סע איז גיווארין איין רושם אויף דער וועלט (פלומר מען האט די זאך אנגיזעהן אויף דער וועלט) און די זאך האט אנגיהויבן מפורסם צו ווערן. ווארין פלוצים זענען פארפלין

מעשה אמאל איז גיווען איין בעל תפלה. וואס ער האט תמיד נאר עוסק גיווען אין תפילות און שירות און תושבחות צו השם יתברך. און ער איז גיזעסין חוץ ליישוב. און זיין סדר איז גיווען. ער פלעגט אמאל אריין צו גיין אין יישוב אריין. און ער פלעגט אריין צוגיין צו עפעס א מענטשן מן הסתם פלעגט ער אריין גיין צו קליינע לייט. דהיינו ארימע לייט און נאך אזוי איין גלייכין.

און ער פלעגט מיט דעם מענטשן אנהייבן צו שמוסין פון דעם תכלית פון גאר דער וועלט. באשר אז צום אמת איז קיין שום תכלית ניט פארהאנדן אויף דער וועלט. נאר מע זאל גאט דינען ווייל מע לעבט. און מע זאל זיך פארברענגען די יארן נאר מיט תפלה צו השם יתברך און מיט שירות ותושבחות צו השם יתברך וכו'.

און ער פלעגט אסאך צו שמוסן מיט דעם מענטשן אזוינע רייד וואס ער זאל יענעם דערועקן. ביז זיינע רייד זענען אריין גיגאנגען יענעם אין דעם הארצין אריין. ביז דער מענטש איז מרוצה גיווארן אז ער זאל זיך צום אים באהעפטן. און תיכף ווי דער מענטש איז מרוצה גיווארן מיט אים. האט ער אים תיכף גינומען און האט אים גיפירט אויף זיין ארט וואס ער האט גיהאט חוץ ליישוב (דהיינו ארויס פון דעם יישוב. ניט ווי מענטשן זיצן) ווארין דער בעל תפלה. האט זיך אויסגיקליבן איין ארט חוץ ליישוב. און דארט איז גיווען א טייכיל און ביימער, און פירות איז דארט אויף גיווען. און זיי פלעגן עסין פון די פירות. און אויף קליידער האבן זיי גאר ניט גיקוקט. ווי מע גייט גייט

גיווארין מענשן פון דער מדינה. און מען האט ניט גוואוסט ווי זיי זענען אהין גיקומען. ביי דעם איז פארפאלן גיווארין איין זון ביי דעם איין איידים.

און מען האט ניט גוואוסט וואו זיי זענען. ביז מען איז גיוואר גיווארין. אז סע גיפנט זיך דער בעל תפלה. וואס ער גייט אום און רעט אן מענשן צו השם יתברך. נאר חאפן האט מען אים ניט גיקאנט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט זיך פירן מיט גרויס חכמה. און פלעגט זיך ביי איטליכן פארשטעלן אנדערש.

ביי דעם האט ער זיך פארשטעלט פאר איין ארים מאן. און ביי דעם פאר איין סוחר. און ביי דעם האט ער זיך נאך אנדערש פארשטעלט. און דערצו אז ער פלעגט קומען שמוסין מיט א מענשן. אז ער האט פארשטאנען אז ער קאן ביי דעם מענשן ניט פועלן דאס וואס ער וויל.

פלעגט ער דעם מענשן אזוי פארדרייען מיט רייד. ביז סע גאר ניט גימאלט גיווען צו פאלן אז ער מיינט דאס דאזיגע דהיינו אז ער זאל אים מקרב זיין צו השם יתברך. און סע ניט גימאלט גיווען צו שטויסן זיך אז ער מיינט דאס. חאטשע צום אמת איז גאר זיין פוונה גיווען נאר דאס.

ווארין וואס ער האט גישמוסט און גירעט מיט לייט. האט ער מער ניט גימיינט נאר דאס. דהיינו אז ער זאל מקרב זיין צו השם יתברך. נאר ווי ער האט פארשטאנען אז ער פועלט ביי דעם ניט.

פלעגט ער אים אזוי מרמה זיין און פארשטעלן מיט רייד ביז יענער האט גימיינט אז ער וויל גאר ניט דאס. (איבער דעם האט מען דעם בעל תפלה ניט גיקאנט חאפן)

האט דער בעל תפלה עוסק גיווען אלץ אין דער זאך פנ"ל ביז סע גיווארין א רושם און א פרוסום אויף דער

וועלט. און מען האט גיוואלט אים חאפן נאר סע איז ניט גימאלט גיווען פנ"ל.

איז דער בעל תפלה מיט זיינע לייט גיזעסין חוץ ליישוב. און זיי האבן עוסק גיוועק נאר אין תפלה און שירות ותושבחות צו גאט ברוך הוא און ווידיינים און תעניתים און סיגופים און תשובות.

און די זאך פון דעם בעל תפלה איז גיווען ער האט גיקענט איטליכן מספיק זיין (פלומר ער זאל איטליכן גיבן) וואס ער האט באדארפט. אז ער האט פארשטאנען אין איינעם פון זיינע לייט. אז נאך זיין מוח נאך. באדארף ער צו גאטס דינסט. אז ער זאל גיין אנגיטאן אין גילדן גישטיק. האט ער עס אים מספיק גיווען און אזוי פארקערט.

אמאל איז צו אים מקורב גיווארן איין עושר און ער האט אים ארויס גינומען פון דעם יישוב. און ער האט פארשטאנען אז דער עושר באדארף צו גיין אפגריסן. האט ער אים אזוי גיפירט אזוי ווי ער האט גוואוסט. ווי אזוי מע באדארף איטליכן צו פירן אזוי האט ער אים מספיק גיווען.

און ביי די מענשן וואס ער האט זיי מקרב גיווען צו השם יתברך. איז ביי זיי א תענית און דער גרעסטער סיגוף (דהיינו פייניקין זיך) טייערער גיווען פון אלע תענוגים פון דער וועלט. ווארין זיי האבן גיהאט תענוג פון דעם גרעסטן סיגוף אדער פון א תענית מער איידער פון אלע תענוגים פון דער וועלט.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (1)

- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. ווען האט ער געגעבן פאר זיינע מענטשן רשות אריין צוגיין אין ישוב צו דערוועקן מענטשן צום אייבירשטן?
  - גלייך ווען מ'איז געקומען צו אים
  - ווען זיי זענען שוין געווארן גרויסע צדיקים
  - ווען זיי האבן שוין געקענט ברענגען מענטשן צו השי"ת
- ח. פארוואס האט מען נישט געקענט כאפן דעם בעל תפלה?
  - ווייל ער פלעגט זיך ביי יעדעם פארשטעלן אנדערש ביי איינעם וואו א ארימאן און ביי איינעם וואו א סוחר
  - ווייל ער איז געווען א רואה ואינו נראה
  - ווייל ער האט געמאכט א מופת מיזאל אים נישט קענען כאפן
- ט. וואס איז געווען טייערער ביי די מענטשן פון בעל תפילה מער פון אלע תענוגים?
  - גאלד און זילבר
  - כבוד
  - א תענית און דער גרעסטער סיגוף
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
  - איינמאל
  - צוויימאל
  - איך האב געוואלט

- א. אין וואס האט דער בעל תפילה שטענדיג עוסק געווען?
  - אין תפילות
  - אין שירות און תשבחות צו השי"ת
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואו איז דער בעל תפלה געזעסן?
  - אין בית המדרש
  - אין ישוב
  - חוץ לישוב
- ג. וואס האט דער בעל תפילה געזאגט אז וואס איז דער תכלית אויף דער וועלט?
  - נאר מיזאל דינען דעם אויבערשטן
  - נאר צו טאהן אין משא ומתן
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. ווען א מענטש איז מרוצה געווארן צו אים, צו וואו האט ער אים געפירט?
  - אין זיין בית המדרש
  - אין זיין שטוב
  - אויף זיין ארט חוץ לישוב
- ה. אויף וואס האבן זיי גאר נישט געקוקט?
  - אויף וואו צו שלאפן
  - אויף קליידער
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. אין וואס האבן זיי דארטן עוסק געווען חוץ לישוב?
  - אין תפלות שירות ותשבחות
  - אין ווידויים און תעניות און סיגופים

טיפער געטראכט

אין וויפל און וועלכע זאכן האבן עוסק געווען דער בעל תפילה מיט זיינע לייט חוץ לישוב?

תשובות אויף די מעשה פון דער בן מלך און דער בן שפחה (8)

וויפל זאכן דערציילט דער רבי ביי די מעשה אז דער אמת'ר בן מלך האט פארשטאנען אז מען דארף דאס דוקן פון זייער ארט און זיי מסדר זיין אויף זייער דיבטיגער פלאץ? זיבן זאכן, - רייזיקלע, בעטיל, טיש, לייכטער, עופות, חיות, לייב.